

належному рівні. Характерними рисами його були оптимізм, любов до життя і неабияке почуття гумору, про яке і досі згадують його рідні та учні.

Викладацьку справу дідуся в університеті продовжує його онучка, кандидат біологічних наук, доцент Тетяна Олександрівна Чернега.

Олександр Микитович Чернега пішов із життя 1981 року. Поховано його на Байковому цвинтарі.

В. М. Маурер

ДОЦЕНТ П. І. ГЕРАСИМЕНКО – ЗАСТУПНИК ДЕКАНА І ЗАХИСНИК СТУДЕНТСТВА

(До 95-річчя з дня народження)

Якщо упродовж навчання в академії у нас, випускників 1974 року, було два батька-декани: Георгій Володимирович Дубінін і Василь Степанович Наконечний, то заступником у них обох був доцент Петро Іванович Герасименко – заступник декана і водночас захисник лісового студентства, як у прямому, так і переносному значенні цього слова.

Народився П. І. Герасименко 14 серпня 1922 р. в селі Малий Бузуків Смілянського району, що розкинулося на правому березі головного судноплавного стародавнього річища Дніпра в родині селян. Батьки займалися землеробством. Батько у передвоєнні роки працював робочим на підприємствах м. Сміли.

У 1930 р. Петро Іванович пішов до першого класу Малобузуківської початкової школи. В 1934 р., позаяк батьки переїхали до м. Сміли, навчання продовжив у місцевій середній школі № 2, яку відмінно закінчив в 1941 р. Навчаючись у школі, в 1937 р. вступив до лав комсомолу, тричі обирався секретарем комсомольської організації школи та членом Смілянського райкому комсомолу.

З вересня 1941 р. до червня 1942 р. навчався в Урюпинському військово-піхотному училищі, після закінчення якого був направлений на фронт і брав участь у бойових діях спочатку у складі 31-ї стрілецької дивізії, а з 1943 р. в частинах 317-ї стрілецької дивізії у боях на Південному, Північно-Кавказському, I, II і III Українських фронтів. Війну Петро Іванович закінчив у званні капітана в складі військових частин Забайкальського фронту, куди передислокували його дивізію в травні 1945 р.

За заслуги на війні Петро Іванович був нагороджений орденами «Отечественная война» II ступеня, «Красная звезда», медалями: «За взяття Будапешта», «За взяття Вени», «За победу над Германией в

Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.», «За победу над Японией» та іншими.

Після демобілізації, з жовтня 1946 р. до вересня 1947 р. П. І. Герасименко працював у Смілянській СШ № 4 (за місцем проживання батьків) вчителем фізичного виховання та початкової військової підготовки.

З 1947 р. до 1952 р. Петро Іванович навчався на лісогосподарському факультеті Київського лісогосподарського інституту. Під час навчання упродовж трьох років очолював студентський профком інституту та обирався до складу партбюро факультету.

Упродовж 1952–1955 рр. проходив аспірантську підготовку під керівництвом класика вітчизняної агролісомеліорації, проф. В. О. Бодрова.

Після завершення навчання в аспірантурі Петро Іванович з 1955 р. працював асистентом кафедри лісової меліорації. В 1956 р. через зменшення педнавантаження кафедри П. І. Герасименко перейшов працювати інженером до Боярського навчально-дослідного лісгосп. Роботу в лісгоспі поєднував із викладанням на факультеті за погодинною оплатою.

У 1959 р. після успішного захисту кандидатської дисертації на тему: «Обобщение опыта создания культур дуба на госполосе Белгород–Дон» та отримання наукового ступеня кандидата сільськогосподарських наук Петра Івановича повернули на посаду асистента кафедри лісової меліорації. З цього часу до виходу на пенсію він працював на факультеті: асистентом (1959–1964 рр.), доцентом (1964–1975 та 1987–2003 рр.) і завідувачем кафедри лісової меліорації (1975–1987 рр.). З 1967 р. до 1974 р. доцент П. І. Герасименко за сумісництвом працював заступником декана лісогосподарського факультету.

Основним напрямом роботи кафедри у час, коли її очолював П. І. Герасименко, був пошук шляхів підвищення ефективності захисних властивостей лісомеліоративних насаджень за рахунок районування та вдосконалення їхньої конструкцій. Кафедра під його керівництвом була ініціатором проведення всесоюзної (1977) і республіканської (1984) науково-практичних конференцій з питань вирішення Продовольчої програми.

Петро Іванович особливу увагу приділяв науково-методичній роботі. В його доробку навчальні посібники: «Лесная мелиорация с основами лесоводства» (1972, 1975); «Система мероприятий против эрозии почв» (1984); «Землеробство з основами ґрунтознавства, меліорації та лісівництва» (1982); «Меліорація з основами геодезії» (1983); «Лесная мелиорация» (1990). Усього він опублікував понад 100 навчально-методичних праць.

Працюючи в Українській сільськогосподарській академії та Боярському навчально-дослідному лісгоспі, Петро Іванович брав активну участь у громадському житті: очолював профбюро, неодноразово обирався членом і секретарем партійного бюро факультету, входив до складу профкому закладу, Вчених рад і методичних комісій.

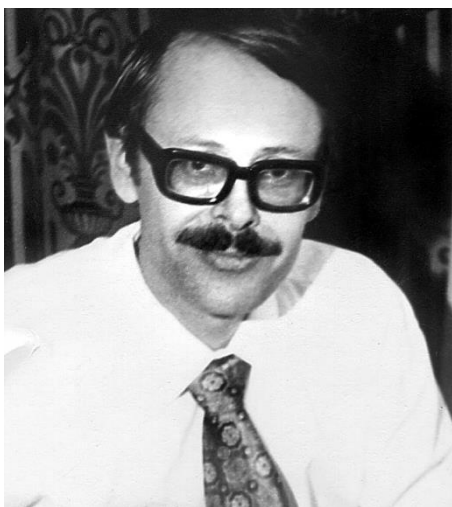
Талановитий педагог і педантичний методист вищої школи, який щедро ділився своїм багаторічним досвідом з молодшими колегами (працюючи заступником декана, деканом, директором інституту, у складні часи неодноразово звертався за порадою до Петра Івановича і з вдячністю згадує його щирі й доброзичливі рекомендації-підказки).

Петро Іванович пішов із життя в 2011 р. Поховано його на Байковому цвинтарі.

В. М. Маурер, В. Ю. Юхновський

ДОЦЕНТ О. О. ШАБАРОВ – ПРИРОДОЛЮБ ЗА ФАХОМ І ЗА ПОКЛИКОМ СЕРЦЯ

(До 80-річчя з дня народження)

Олександр Олександрович Шабаров народився 29 липня 1937 р. в робочому селищі Красніє Баки Краснобаківського району Горьковської області в родині робітників. Батько, Олександр Іванович, працював об'їждчиком Краснобаківського лісгоспу. Мати, Марія Василівна, до пенсії працювала патронажною сестрою.

У 1944 р. Олександр Олександрович пішов до першого класу, а в 1954 р. закінчив Краснобаківську середню школу.

З жовтня 1954 р. до серпня 1955 р. працював техніком-гідрологом місцевої гідрометеостанції Горьківського управління гідрометеослужби.

У вересні 1955 р. вступив, а в липні 1958 р. з відзнакою закінчив Краснобаківський лісовий технікум. Після закінчення технікуму одразу в серпні 1958 р. Олександр Олександрович вступив на лісгосподарський факультет Української сільськогосподарської академії, повний курс якого з відзнакою завершив у 1963 р.

Упродовж 1963–1965 рр. О. О. Шабаров за направленням працював у Знаменському районі Кіровоградської області викладачем Чорноліської лісової школи Головного управління лісового господарства і лісозаготівель при Раді Міністрів УРСР.

У березні 1965 р. Олександр Олександрович вступив до аспірантури по кафедрі лісової меліорації Української сільськогосподарської академії, навчання в якій завершив після дострокового подання дисертаційної роботи «Ґрунтозахисні властивості та ріст дібров Чорного лісу на сірих лісових Ґрунтах» та її захисту в 1968 р.

З квітня 1968 р. Олександр Олександрович працював спочатку асистентом, а з 1974 р. доцентом кафедри дендрології та охорони природи. В 1994 р. за власним бажанням перейшов на кафедру агроекології.

Працюючи на лісгосподарському факультеті, Олександр Олександрович викладав навчальні дисципліни «Охорона природи»,